ELOGI D´UN LLIBRE QUE NO HE LLEGIT

ELOGI D´UN LLIBRE QUE NO HE LLEGIT

"És el periodista espanyol que ha retransmès més curses de Fórmula1 per televisió i el periodista català que ha assistit a més grans premis d'aquesta especialitat"

ENRIC MIRAMBELL I BELLOC

Quan ens disposàvem a gaudir o patir el xafogós i ardent estiu que hem acabat de viure, m'arribà un llibre acabat d'editar. Es tracta de l'obra de Francesc Rosés i Campreciós que porta per títol Així és la Fórmula 1. Com sempre que em trobo amb un llibre nou em proposo llegir-lo. I així va ser també amb aquest, el qual vaig posar entre les lectures que tenia seleccionades per omplir les llargues hores de les vacances estiuenques. A l'interès que per mi té tot llibre, en aquest s'hi afegia l'amistat que m'uneix amb l'autor i molt especialment amb els seus pares. Recordem que en Francesc és fill del que fou un excel·lent químic, que desenvolupà una ingent tasca professional en la tan significativa per Girona indústria dels Químics de Palau. I que aplicà els seus coneixements científics, la seva experiència i la seva vocació docent en els estudis universitaris gironins, en els primers i difícils anys de la seva recuperació. En Francisco Rosés i Xuclà fa uns anys que ja no és entre nosaltres, però sí que és ben viu el record entre els seus familiars, amics, companys de treball i deixebles.
Quan arribà el moment d'iniciar la lectura, ben aviat em vaig adonar que el tema no era del meu grat i que no seria capaç de llegir-lo com hauria fet amb un llibre d'història, d'assaig o una novel·la. Fa prop de trenta anys que publico l'article setmanal en el Diari de Girona, el que representa un miler llarg d'articles. I només en tres ocasions he vist que públicament un lector es mostrés en desacord amb el que jo havia escrit. I una d'aquestes tres rèpliques es referia precisament a un article en el qual exposava els punts negatius que tenen, al meu entendre, els esports motoritzats. Per tant el tema del llibre que ara ens motiva no em podia proporcionar una lectura grata i atraient. Però tot i això, per mi, tot llibre té un valor, agradi o no agradi. I més en aquest cas, no el podia pas deixar de banda així com així. I si bé no puc pas dir que el vaig llegir, perquè no diria la veritat, però sí que el vaig repassar detingudament per fer-me càrrec del seu contingut. Amb tota l'atenció i cura que em permetessin dedicar-li un conscient i raonat comentari.
Per a tota persona aficionada a l'esport motoritzat i especialment a la Fórmula 1 aquest llibre té un gran interès. Millor dit, encara podríem assegurar que la seva lectura és imprescindible. En el seu contingut s'hi troba tot el que fa referència a l'especialitat tractada. És una obra en la qual res no hi falta ni res hi sobra. El seu autor, amb un coneixement a fons après en llargs anys d'actuació professional vivint al dia introduït en el tema i en relació amb els professionals d'aquest esport, en deixa un fidel testimoni amb tots els detalls i particularitats.
En les pàgines d'aquest llibre s'hi tracta la història d'aquest esport, la tècnica, les persones que s'hi han dedicat, la relació que té amb el nostre país, les instal·lacions, tot s'hi exposa documentadament. També les tragèdies que s'hi han produït, i com s'ha anat posant remei per eludir els perills que comporta la velocitat assolida pels sofisticats vehicles que hi prenen part. I aconseguir un risc mínim pels participants. S'ha pogut fer possible que en incendiar-se un cotxe el pilot en sortís indemne, cosa abans impossible.
També es fa referència a com ha anat evolucionant la condició de les persones que hi participen. En els seus inicis es tractava d'un esport per a gent de possibilitats econòmiques elevades. Era un esport car, d'elit. Només

s'hi podia dedicar qui tingués un bon cabal per poder-hi esmerçar. Però, amb el pas del temps, les coses han anat canviant i la participació s'ha fet extensiva a tota persona de qualsevol condició social i econòmica, però evidentment amb imprescindible bona disposició i aptitud. No cal tenir una fortuna, sinó ser un bon professional. També aquest esport s'ha obert a les dones, quan en un principi, com en tantes altres activitats, era exclusivament un esport de caràcter exclusivament masculí.

En el llibre hi consten detalls curiosíssims. Com és el dels orígens de les curses de cotxes. La primera carrera d'automòbils que es va disputar es remunta a l'any 1894. El recorregut era de 126 quilòmetres, que són els que separen París de Rouen. No existien encara els circuits tancats, i les primeres curses es feien per carretera. Naturalment que les carreteres suportaven un trànsit motoritzat ben escàs. En aquella primera carrera hi participaren 17 pilots, uns conduint cotxes amb motor de gasolina, deu, i set amb motor de vapor. La velocitat mitja va ser de 19 quilòmetres per hora. Evidentment que s'ha anat superant fins a arribar a les altes cotes assolides en l'actualitat. La primera competició automobilística celebrada a Catalunya correspon a l'any 1907, a la Gran Via de Barcelona.

És molt elevada la quantitat de diner que mou aquesta activitat. El cost dels circuits i demés instal·lacions. El dels cotxes, els premis, el que cobren els pilots, el personal de manteniment... i naturalment el que paga el públic assistent. Un detall molt revelador és el de què el volant d'un cotxe pot costar entorn de 30.000 euros.

Totes aquestes dades i moltes més les proporciona la lectura d'aquest interessant llibre, lectura que sense cap dubte ha d'interessar i molt als nombrosos aficionats a aquest esport. Un esport que té un lloc molt destacat en els mitjans de comunicació, no només en els de caràcter esportiu, sinó que també en els d'àmbit general.

A la rellevància d'aquest llibre i a la categoria professional del seu autor s'hi afegeix per nosaltres la condició de gironí d'en Francesc. En Francesc Rosés va nèixer a la nostra ciutat, va estudiar en el col·legi Joan Bruguera i en l'Institut que ara porta el nom de Vicens Vives, quan només es coneixia com l'Institut, per ser l'únic existent a la ciutat. Després de cursar estudis d'enginyeria s'inicià en el periodisme esportiu en el qual ha tingut plena dedicació i ha aconseguit un indubtable prestigi internacional. Cal deixar constància que en tot el seu ja molt llarg procés professional en Francesc ha comptat amb el suport i l'acompanyament de la seva Mireia Faixedas. La seva intensa activitat professional l'ha portat a voltar per arreu del món i ha estat present i periodísticament actiu en les grans proves de relleu mundial. Els seus reportatges han estat retransmesos per TV1 i per TV3. Com podem llegir en la solapa de la coberta del llibre, en Francesc és el periodista espanyol que ha retransmès més curses de Fórmula1 per televisió i el periodista català que ha assistit a més grans premis d'aquesta especialitat. La intensa activitat que ha desenrotllat en Francesc i els seus constants desplaçaments han motivat que se'l veiés molt poc per Girona. Però sovint se'ns ha fet present en la pantalla petita, amb la seva veu característica, la seva dicció clara i la seva informació ben fonamentada.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/opinio/2015/09/27/elogi-dun-llibre-que-no/745418.html?utm_source=rss